

DOMOŠKOLÁK:

**Musí být dítě u
přezkoušení
samo?**

Násobilka

**Jak doma
recyklovat použité
knihy?**

**Co dělá dospělá
domoškolačka?**

11-12/2023

UČIT NEBO NEUČIT?

Mám velké štěstí, že vše, čím trávím
v současné době svůj čas, dělám ráda:

- Čas strávený s mými dětmi, nejen v rámci domácího vzdělávání, je nejlepší investicí mého života.
- Práce ve vzdělávací sféře jako pedagožka specializující se na práci s rodinami domoškoláků je pro mne srdeční záležitost.
- Být architektkou mě baví proto, že mohu být nápomocná na cestě ke zhmotnění vašich snů o novém domově.

Předávat informace o tom, co vše je ve vzdělávání možné, a zkušenosti, co mi má mnohaletá praxe i zkušené kolegyně poskytl, prostřednictvím webu, konzultací i na osobních setkáních domácích školáků.

A nyní i formou tohoto časopisu.

Stanislava Kratochvilová

stana@ucitneboneucit.cz

Domoškolák

on-line časopis pro rodiny
s dětmi v individuálním vzdělávání
www.ucitneboneucit.cz

grafická úprava časopisu: [Julie Rawding](#)
korektura textu: [Markéta Hamanová](#)

OBSAH:

- **MÁ BÝT DÍTĚ V DOMÁCÍM VZDĚLÁVÁNÍ U PŘEZKOUŠENÍ SAMOTNÉ NEBO S RODIČEM?**

Legislativa

- **NÁSOBILKA**

Příběhy z terénu

- **OŘECHY JAKO SYMBOL VÁNOC ALE I POMOCNÍK V PŘÍRODNÍ LÉKÁRNICE**

Ořešák

- **CO S KNIHAMÍ, KTERÉ UŽ DOMA NEPOTŘEBUJEME?**

Jak na recyklaci knih

- **ADVENTNÍ CESTA ZA ŠTĚSTÍM**

Kapitola první

- **JAK TO VIDÍM SVÝMA OČIMA**

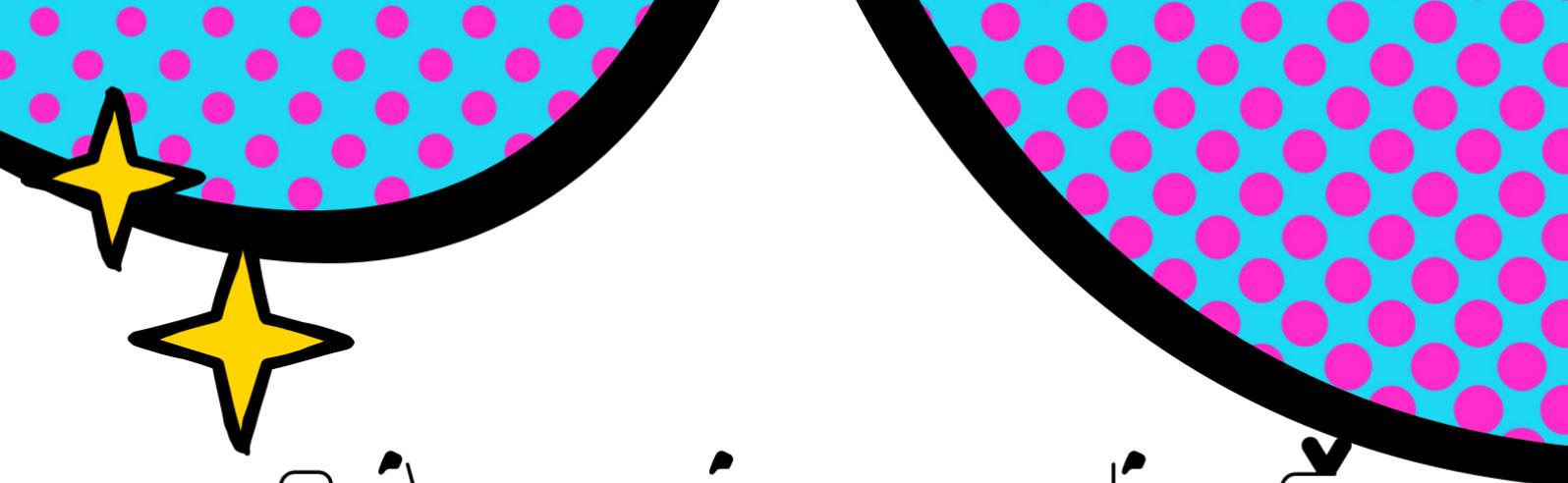
Příběh dospělé domoškolačky

- **HRA NAŠI VĚDCI**

Vzdělávací hra domoškoláků

V časopise jsou použity affiliate odkazy, pokud na takový odkaz kliknete, nic se pro vás jako kupujícího nemění.

MÁ BÝT DÍTĚ
V DOMÁCÍM
VZDĚLÁVÁNÍ U
PŘEZKOUŠENÍ
SAMOTNÉ NEBO
S RODIČEM?

Stanislava Kratochvílová

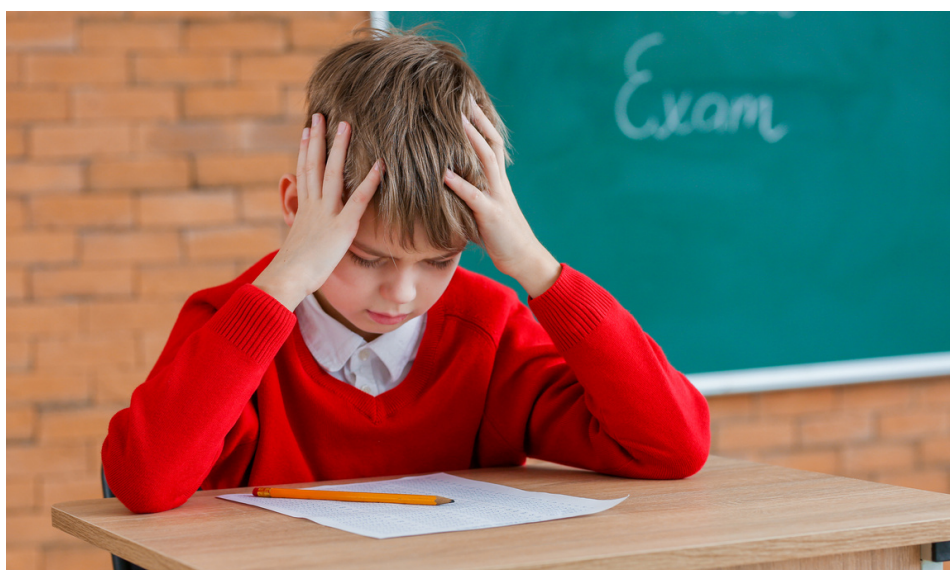

**Některé otázky na sociálních sítích mě
umí překvapit :)**

**“A ÚČASTNÍTE SE S VAŠÍM DÍTĚTEM V
DOMÁCÍ ŠKOLE PŘEZKOUŠENÍ?”**

Pojďme se na to kouknout z více stran...

Autorka článku: Stáňa Kratochvílová

Nevinná otázka vyvolala k mému překvapení bohatou diskuzi pod příspěvkem. Lidé sdíleli svoje osobní a konkrétní zkušenosti. To je určitě vždy to nejcennější.

Někteří rodiče psali, že jsou po celou dobu hodnocení s dítětem, někteří jen částečně. Někteří rodiče by rádi byli, ale dítě nechce, někteří si myslí, že to děti zvládnout samy musí. Některé ani nenapadne na minutu dítě nechat samotné.

Našli byste jednoduše od každé varianty někoho, kdo je jejím zastáncem. Jak by tedy hodnocení domoškoláků mělo vypadat?

Zkušenosti rodičů z přezkoušení:

Zkušenosti rodičů z přezkoušení:

“ANO, ÚČASTNÍM SE VŽDYCKY, SEDÍM VEDLE DÍTĚTE.”

“NE, NEÚČASTNÍM, CHCI ABY MĚLA POCIT, ŽE TO SAMA ZVLÁDNE!”

“JÁ BYCH TAM NECHTĚLA BÝT, NEUDRŽELA BYCH SE A POŘÁD BYCH DO TOHO ZASAHOVALA :D!”

“SEDÍM VEDLE NĚJ, ALE CELOU DOBU MLČÍM :)”

“MŮJ SYN TAM CHTĚL BÝT SÁM, TAK JSEM TAM NEBYLA.”

“MOJE DĚTI JSOU NA PŘEZKOUŠENÍ SAMY. ALE PO PŘEZKOUŠENÍ SI MĚ POZVOU A UČITELKA MLUVÍ SE MNOU A VŠE ROZEBERE.”

“JAK CHCE DÍTĚ, TAK TO DĚLÁME.”

“U NÁS VE ŠKOLE JE TO TAK, ŽE MOJI PŘÍTOMNOST DOKONCE ŠKOLA DOPORUČUJE A VÍTÁ.”

Jak se hodnotily v rámci domácí školy moje děti?

I já jsem se svými čtyřmi dětmi jezdila a dosud jezdím na pololetní hodnocení. Hodnocení probíhalo a probíhá pohovorem nad portfoliem, tedy souborem vzdělávacích podkladů za celé pololetí. Děti vždy představovaly vše, čím za celé pololetí procházely, odkud a kam se posunuly. Vyprávěly o tom, co je baví i o tom, co je hodně štve a nejde. Nadšeně se dělily o vše s někým, kdo dokázal jejich dětskou radost sdílet s nimi.

Byly i situace, kdy mým dětem do řeči nebylo. Jasně, dospívání není v některých případech úplně jednoduchá etapa života. Potom je vám nějaké dělení se o vzdělávací cestu fakt ukradené. A protože v tomto nemáte úplně svobodnou volbu, hodnocení je zkrátka věc ze zákona povinná, strávíte ho alespoň po celou dobu demonstrativně se sluchátky na uších, v černém outfitu, abyste byli co nejméně nápadní... 😊

Upřímně, nikdy mě ani nenapadlo, že bych se hodnocení svých dětí neúčastnila. Asi i proto, že pedagožky, které měly moje děti v rámci domácího vzdělávání na starosti, byly fundované osoby. Na domácí vzdělávání a podporu rodin v DV se specializovaly, samy učily dlouhé roky svoje děti doma. Moc dobře chápaly, že “hodnocení” nemá být “přezkušování”. To se koneckonců ukázalo už kdysi dávno v rámci pokusného ověřování individuálního vzdělávání. Výsledky “klasického zkoušení” u domoškoláckých dětí zdaleka nemohou postihnout celou škálu vzdělávacího procesu dítěte v rodině a o dítěti se jako pedagog nedozvíte prakticky nic. Minimálně nic, co by rodině a hlavně dítěti bylo k užitku v celkovém rozvoji dítěte, jen získáte nějaké popsané papíry do složky dítěte.

CO ALE TAKÉ TYTO PEDAGOŽKY VĚDĚLY, ŽE PŘI HODNOCENÍ NESEDÍ VEDLE DÍTĚTE “POUZE” RODIČ, ALE PŘEDEVŠÍM “VZDĚLAVATEL”, TEDY JEJICH PARTNER. A POKUD OPRAVDU CHCETE VĚDĚT, JAK SE DÍTĚTI VE VZDĚLÁVÁNÍ DAŘÍ, POKUD OPRAVDU CHCETE NABÍDNOUT RODINĚ VÍC, NEŽ ZKOUŠENÍ JAKO VE ŠKOLE, PAK VZDĚLAVATEL MÁ V TOMTO PROCESU NEZAMĚNITELNÉ MÍSTO.

A teď z druhé strany barikády, jak probíhá “hodnocení” se mnou?

Rok se s rokem sešel a i já už teď mnoho let pracuji jako pedagog, specializující se na podporu rodin v domácím vzdělávání. A i já provádím pololetní hodnocení pohovorem nad portfoliem, jedenkrát za pololetí, jak je dáno ve školském zákoně. Byla bych moc ráda, kdyby tato pololetní setkání s rodiči a dětmi byla na dobrovolné bázi. Stejně tak, jako jsou na dobrovolné bázi konzultace během školního roku. Zatím tomu tak ale není.

Jsou rodiče, kteří nepotřebují od pedagoga za celé pololetí téměř nic konkrétního. Orientují se sami dobře v tom, jakou vzdělávací cestu s dítětem zvolit. Jsou rodiče, kteří potřebují support, konzultace a podporu často. Obě cesty jsou úplně v pořádku a vyplývají z charakteru těch, kteří se vzdělávacího procesu účastní.

A já bych tuto dobrovolnost výběru ráda viděla i s hodnocením. Kdo se chce poohlédnout za uplynulým půlrokem v přátelském prostředí a mít pohled někoho třetího, ráda jej jako pedagog poskytnu. Kdo chce zůstat uzavřen v kruhu rodinném, jeho svobodné rozhodnutí. Vždyť tak to už funguje v mnoha zemích, jako je například USA nebo Velká Británie.

Dokud se ale máme v pololetí potkávat povinně, tak ať to má alespoň svoji hodnotu, glanc a pro rodinu maximální užitek! Proto je pro mne pohovor nad portfoliem nejrelevantnějším způsobem, jak se co nejlépe zorientovat ve vzdělávací cestě dítěte. Proto pro mne vůbec není téma, zda by tam dítě “mělo” nebo “nemělo” být samo. Rodič – vzdělavatel k takové události nepochybně patří, i kdyby převážnou dobu mlčel.

A nemělo by TO přeci jen dítě zvládnout samo?

Kdysi jsem byla na návštěvě u kamarádky. Bylo to těsně před začátkem školního roku, tuším 31.8. Popíjeli jsme kávu a ona mi vyprávěla, jak prožívají nadcházející začátek školy. Její dcera byla přijata od jara na střední školu, kam měla teď nastoupit. Na poslední chvíli se zde ale zásadně změnily podmínky výuky, pedagogové a celková situace. Kamarádka byla v rozpacích, nicméně v kolotoči rodinných a pracovních povinností se snažila přemluvit sama sebe, že snad situace nakonec nebude tak horká a dcera to tam “vydrží” (Můžete si dosadit i “zvládne”).

To byl ale moment, který mě vytrhl z pasivního naslouchání a celkem bezmyšlenkovitě jsem se jí zeptala: “A co tam jako bude držet? A jak dlouho...?”. Vlastně ta otázka nedávala úplně smysl, ale v tu chvíli se u kuchyňského stolu úplně změnila atmosféra. Kamarádka totiž zjevně přišla na to, že opravdu není co držet, ani zvládat, ani překonávat. Že pokud si to připustím, není moc co řešit 😊 (P.S. 1. září nastoupila dcera úplně na jinou školu a měla se tam vážně dobře.)

**PROČ JSEM ZDE POSPALA HISTORKU, KTERÁ NEMÁ
S DOMÁCÍ ŠKOLOU NA PRVNÍ POHLED NIC SPOLEČNÉHO?**

Často si na sebe klademe nároky na místech, kde to není potřeba. A klademe je i svým dětem. Děláme to možná proto, že jsme zvyklí si výsledky zasloužit. Když to není oddřené, není to ono. Když to nestojí moc námahy, není to dost dobré. Nestačí, když míchám polévku, dítě zvedne hlavu od LEGA a zeptá se na nějaký fyzikální zákon, který v tu minutu pochopí i když u míchání polévky zní můj výklad trochu kostrbatě. Musí se ho na to v pololetí zeptat učitelka ve škole a “vyzkoušet ho”. Pak to pro nás má teprve tu pravou cenu.

Stejně tak mi přijde, že někteří pedagogové nebo i rodiče vytváří z pololetního hodnocení něco, co se “má zvládnout”. Někdo potřebuje “zvládnout” množství učiva nebo pomůcek, které jeho dítě při hodnocení předvede. Někdo kvalitu znalostí, někdo to, že dítě bude u hodnocení samo, někdo má pocit, že by se jeho introvertní dítě mělo více bavit s učitelem... a tak dále.

Je úplně v pořádku, pokud o tom, jak v domácí škole postupujeme, potřebujeme ujistit. Nebo například podělit se o radosti i strasti. Stejně tak je v pořádku, že některé věci v našem životě potřebují maximální nasazení a veškeré síly. To vůbec nezpochybňuji.

Je ale velmi dobré zkoumat, které z nároků, které na sebe klademe, jsou skutečné a do života přínosné a které z nich jsou jen smyšlené, abychom si mohli vytvořit další zářez do futra, že jsme TO zvládli. Protože situací, které jsou v životě skutečně potřeba “zvládat” přichází i tak dost. Budme tedy vděční za ty, které si můžeme jednoduše “užít” a přinese nám to dokonce lepší výsledek a stojí nás mnohem méně sil, které zužitkujeme jinde mnohem lépe...

A to ať jsme na straně pedagoga nebo rodiče – vzdělavatele u pololetního “hodnocení”.

Za Učit nebo neučit

Vám jednoduchost řešení věcí zdánlivě složitých přeje

Stáňa

OSOBNÍ SETKÁNÍ ONLINE KONZULTACE

CO VÁM MOHU ZE SVÉ PRAXE PŘEDAT?

- ✓ Osobní zkušenost s domácím vzděláváním svých 4 dětí od školky až po vysokou
- ✓ Pedagogická zkušenost se stovkami rodin, které provázím domácím vzděláváním

OBJEDNAT KONZULTACI

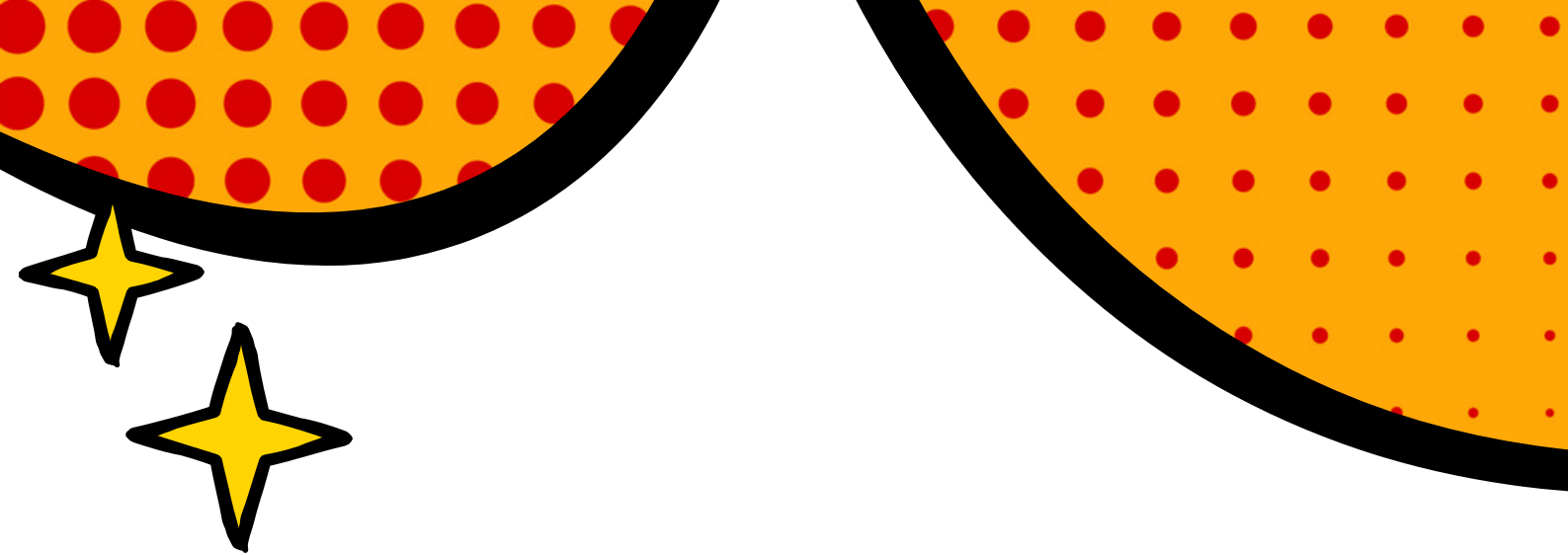
Díky vám a vám podobným konečně vím, že vše má řešení, že všude vedou cesty, že existují i lidé, kteří díky svým zkušenostem a empatii rozumí víc, než rádoby odborníci v PPP a SPC, kde neposuzují individuálně podle povahy, potřeb, zájmu dítěte, ale soudí podle tabulek, což je za mě hodně špatně.

Dobrý den, moc děkuji za včerejší zkušenost a za váš čas. Bylo to moc příjemné a pohodové. Tohle jsme hledali od začátku naší domoškolácké cesty. Opravdu děkujeme.

Mila Stano, moc děkuji za info i rady. Probereme to ještě s manželem a případně bych se Vám ještě ozvala, kdybychom potřebovali upichnout na nějakou školu, jestli je to tedy možné. Pekný večer TH

Jste skvělá a přesně toto jsem potřebovala slyšet. ❤️ Odborníka, který nedává nálepky.

Neznám vás, ale mám pocit že školství a školní instituce by měly být o takových odbornících jak jste vy, empatictí, chápaví a ne o těch ve většině případů loutkách, které svými nálepkami dělají těžký život spoustě dětem

NÁSOBILKA PŘÍBĚHY Z TĚRÉNU

Mgr. Petra Dočkalová

Autorka článku:

Mgr. Petra Dočkalová,

Terénní učitelka

Petru najdete na FB ve skupině:

Mgr. Petra Dočkalová - terénní učitelka, Učení a myšlení

V současné době se velmi čile diskutuje o výuce matematiky, a to ať mezi rodiči, učiteli, pedagogickými i poradenskými pracovníky.

Jak učit matematiku?

Která metoda je nejlepší?

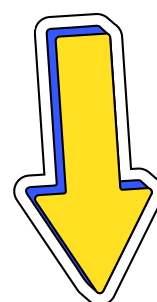
Je třeba drilu nebo rozvíjet logické myšlení, podporovat tzv. „zdravý selský rozum“?

Učit podle metody prof. Hejného, nebo „klasicky“ – jako dřív, či jako „za nás“ – slovy široké rodičovské veřejnosti.

Je opravdu tolik děsivé, že děti neumí násobilku zpaměti?

Často slýchám od dospělých, že ji „uměli o půlnoci“ – ale přesto ji někteří neumějí dodnes. A když se někdo učí matematiku skrze metodu prof. Hejného, neumí prý v 5. třídě násobit rychle – ani tomu nevěřím. Dokonce jsem se setkala s paní, která mi vyprávěla, že na násobilku 8 ve škole chyběla a dodnes ví, že jí moc neumí a když si například v obchodě přepočítává nákup, tak se musí hodně soustředit při násobení 8, prý to ale zvládne, jen to trvá déle.

Udělala jsem si tedy malý výzkum ve skupince dětí, které dnes a denně vedu v jejich vzdělávání.

Přistupuji k dětem tak, že každý je jedinečný, každý přemýšlí trochu jinak a každý potřebuje trošku jiné podmínky k učení. Nikdy neporovnávám – ani výkony, ani žáky. Neříkám, že je jedna jediná věc správná a druhá špatná. Ukazujeme si, kdy je výhodné použít toto a kdy to naopak výhodné není. Konkrétně – pokud nakupuji a kupuji 5 čokolád za 6 Kč, je výhodné násobit, než zdlouhavě sčítat $6 + 6 + 6 + 6 + 6$.

Na druhou stranu vedu své žáky k tomu, aby pochopili, že nám druhí mohou velmi pomoci v chápání, mohou říct, co jim pomáhá. Děti si tak mohou uvědomit, že jejich způsob uvažování v danou chvíli je nevýhodný a využijí způsob uvažování toho druhého. Řečeno stručně - obohacujeme se navzájem svým myšlením, náhledem na věc. Druhý si může všimnout něčeho, čeho jsem si nevšiml já, mně to pak může významně pomoci.

Začali jsme velké téma Násobilka. Nejprve mne zajímalo, zda dané slovo někde slyšeli, co se jim vybaví, kde se s ním setkali, kde viděli něco, co se tohoto slova týkalo.

Každý řekl svou zkušenost, cituji :

- „ *Pipi, jak se učí násobilku a jak jde do školy. A pak jí paní učitelka dá příklad a Pipi se diví, proč se jí na to paní učitelka ptá, když ten příklad přece umí spočítat sama.*“
- „*No, že se něco násobí.*“
- „ *Nic, nikdy jsem to neslyšel.*“
- „ *Slyšel jsem od staršího sourozence, že je násobilka děsná a že se to musí naučit nazpaměť.*“
- „*Slyšel jsem od bráchy, že něco násobí, že má úkol na násobení a že se musí soustředit.*“ „ *Mamka mi říkala – počkej, až se budeš učit násobilku, to nebude sranda.*“

Pak jsme přemýšleli, jak násobilku využíváme v životě. Děti samy zcela přirozeně přišly na to, že pokud kupují 20 rohlíků po 2 korunách, že by to bylo moc sčítání a nestačily by jim prsty.

Další myšlenka, která se objevila, byla o tom, že když jdu domů, po cestě jsou sloupy a u každého sloupu jsou 2 patníky. Pak je výhodné to násobit, protože sčítání by bylo moc zdlouhavé, nevýhodné.

Zajímavým postřehem bylo jistě i to, že babička dává do pokladničky pětikoruny a má jich už hodně. Takže je počítá 5, 10, 15, 20, 25, aby nemusela sčítat a ztrácet tak čas. Patnáct dětí, na patnáct různých postřehů, patnáct různých pohledů.

Poté jsme řešili číselné řady, protože násobilka je přece číselná řada – někteří už během číselné řady začali říkat, že to chápou, že je to přes dvě, ob dvě, popř. jednu vynechám.

Po číselné řadě jsme začali rozebírat, co to znamená například 3×2 . Co vlastně slyším? – „No třikrát dva, napíšu 3 dvojky do sešitu – jako třikrát dvojku a to sečtu. Mám výsledek a tak to mohu dělat i při dalších příkladech a mohu si to i přehodit 2×3 je to samé, jako 3×2 .“ Nešlo přehlédnout, že už v tuto chvíli přibylo dětí, které začaly říkat, že je jim to jasné a že to chápou.

Další den jsem jim zprostředkovala další způsob – tabulka násobků. Společně jsme si vytvořili tabulku, počítali okénka, řešili vodorovnou a svislou čáru a poté jsme se dali do násobení a zapisování výsledků do tabulky. Děti přicházely na systém, jak jim může tabulka dočasně pomoci. Někteří už v průběhu křičeli, že to chápou.

Takto jsme si zprostředkovali postupně cca 5 způsobů (chcete-li metod od klasiky, po tabulku násobení), jak pochopit a aplikovat násobilku. Už během učení jsem si všímala a uvědomovala, že někteří chtěli jen řadu a přišli si na to, jak budou počítat. Druzí se to naučili naprosto zpaměti a nechtěli nic jiného, další pracovali s tabulkou (vysvětlili jsme si, že postupně budou od tabulky přecházet a budou počítat v hlavě, tabulka je jen dočasná podpora). Další začali odvozovat v souvislostech už i dělení, pokud 2×3 je 6, potom $6 : 3$ je 2, tak si to i říkali nahlas.

Viděla jsem, jak si každý našel to, co mu nejvíc vyhovovalo a co pochopil. Také jsem jim dopřála každému tolik času, kolik potřeboval, nikdo neměl výhodu, pokud to měl spočítané nejrychleji, jelikož cílem rychlost nebyla. Cílem bylo pochopit systém násobení, v souladu se svým myšlením.

**POCHOPILI VŠICHNI. NIKDE V PRŮBĚHU
NENASTALO TO, ABYCH
UPŘEDNOSTNILA JEDNU METODU.
ANO, ŘÍKALI JSME SI, KDY JE CO
VÝHODNĚJŠÍ, ALE I NA TO SI
PŘICHÁZELY DĚTI POSTUPNĚ SAMY.**

Přemýšlela jsem nad články, diskusemi, hovory, debatami široké veřejnosti – dospělých. Jak se všechny pořád točí kolem toho, že matematika děti nebaví a že je pro ně těžká...

Možná bychom prostě měli dětem zprostředkovat více možností, více názorů, otevřené debaty - samozřejmě ukotvené v tématu (to už je na učiteli), aby každý mohl pochopit své myšlení. Aby každý měl šanci a možnost pochopit sám sebe – co mu nejvíce vyhovuje.

Potom dítě nebude mít pocit, že je hloupé, „blbé“ – vždyť přece: „Spolužák to má rychleji, a tak je chytřejší“. Nebo se naopak nebude považovat za „nejchytřejší šikulku“, která na to přišla jako první. Rychlost přece není přímo úměrná intelektu.

Je třeba nahlas říkat dětem, že ve všem v životě neexistuje pouze jedna jediná správná cesta. Ano, připouštím, že v určité situaci je možná nejvýhodnější jedna cesta. Ale to je opět na tom, kdo vzdělávání vede a jaký prostor si v rámci cílů vzdělávání chce vytvořit pro vymýšlení strategií, strategií výhodných pro daný úkol. (Připomnělo mi to výzkum, kdy autor zjišťoval, kolika způsoby se může mýt nádobí – údajně přišel minimálně na 10 způsobů.)

Věřím ve zprostředkované učení a v to, že pokud budeme děti vést k tomu, aby nehodnotily, ale přemýšlely o tom, co druhý říká a jak se na věc dívá, že se budou od sebe navzájem učit. Uvědomí si, jak přemýšlejí. Budou vědět, co potřebují a na čem potřebují pracovat. Opadne zbytečná rivalita. Možná nadbytečná soutěživost a může nastat vzájemný respekt. Jen stěží lze vybrat jednu nejlepší metodu, když děti jsou tolik jedinečné. Co jedinec, to jedinečná metoda.

Petra Dočkalová
Terénní učitelka

OŘECHY JAKO SYMBOL VÁNOČ ALE I POMOCNÍK V PŘÍRODNÍ LÉKÁRNIČCE

Ivet Bylinka

Prosinec, vánoce a oslavy konce roku. To je také mnoho vanilky, hřebíčku, pomerančů, skořice a různých ořechů. Také ořechů vlašských.

Autorka článku: Ivet Bylinka

Ivet učí svoje děti doma. Bylinky jsou její přítelkyně. Kontakt na Ivet je zde: ivetbylinka@gmail.com

Všichni známe vlašské ořechy jako pochoutku, ale mohou nám pomoci i s naším zdravím. Mohutný strom, na kterém rostou, patří do královského rostlinného rodu, Ořešák královský má nejen chutné plody, ale i unikátní léčivé účinky. Pomoci nám mohou jeho listy, plody i oplodí.

V červnu je dobré sbírat listy i ještě zelené plody (správná doba je tehdy, kdy ještě jdou propíchnout špendlíkem), zralé plody pak sbíráme na podzim. Listy můžeme použít čerstvé i nasušit do zásoby. Z nezralých plodů můžeme připravit domácí likéry, tinktury i pálenku.

Přípravky z ořešáku působí adstringentně (svíravě) a antibakteriálně (zejména proti stafylokokům). Má také protizánětlivé účinky. Také silně čistí krev, snižuje cukr v krvi i vyhání střevní parazity.

Čaj z listů ořešáku

Čaj pomáhá při nachlazení, bolestech v krku nebo při průjmu. Také při zánětech v dutině ústní. Odvar z listů funguje také jako přírodní barvivo pro vlasy.

Koupele z odvaru

V koupeli pomůže s pocením nohou, kožními plísněmi, akné nebo ekzémy.

Plody ořešáku

Pokud budeme jíst plody ořešáku, tedy vlašské ořechy, uděláme mnoho dobrého pro náš mozek.

Pálenka

Ze zelených plodů se připravuje například domácí pálenka. Ta se opět může užít i jako lék. Pomáhá pročistit žaludek, játra i krev. Eliminuje hnilobné procesy ve střevech a pomáhá při žaludeční slabosti.

Víno z listů

Proti chudokrevnosti můžeme užívat víno z listů ořešáku. Čerstvé omyté listy se dají macerovat do bílého vína, poté užíváme vinnou skleničku před obědem a večeří.

Krásný konec roku s chutným ořechovým cukrovím, ořechovkou nebo ořechovým čajem přeje

Jvet Podhradská

CO S KNIHAMÍ,
KTERÉ UŽ DOMA
NEPOTŘEBUJEME?

CO S KNIHAMÍ, KTERÉ UŽ DOMA NEPOTŘEBUJEME?

Ze sociálních sítí...

Všichni známe situaci, kdy naše policičky přetékají knihami, které už doma nepotřebujeme, nebo nás netěší, případně se nám nechtějí stěhovat do dalšího domova.

Kam ale potom s nimi? Staré oblečení zvládneme hodit do kontejneru, ovšem knihy....?

Je skvělé, že už existují služby, které si s vašimi knihami poradí a vzdechnou jim "nový život".

Položila jsem otázku recyklace knih ve své FB skupině Učit nebo neučit | Domácí škola a jiné alternativy. Pojdme se na některé možnosti recyklace, o které jste se se mnou podělili, společně podívat.

KNIHOBUDKY

Asi všichni známe “knihobudky”, které vznikají jako houby po dešti v našich obcích a městečkách. Ale nezapomínáme na ně ve chvíli, kdy by naše knihovna potřebovala odlehčit? Tady tedy je pár vašich tipů, které v rámci domoškoláckého času můžete použít:

- Zjistěte s dětmi, zda ve vaší obci taková budka je.
- Pokud není, nenašlo by se pár spřízněných duší, se kterými byste našli vhodné místo pro umístění? Mohl by to být krásný domoškolácký projekt včetně výroby a naplnění knihobudky prvními knihami k recyklaci.
- Máte knihobudku ve vašem místě bydliště? Občas do ní nakoukněte a zjistěte, jak funguje, zda se v ní knihy skutečně střídají. A samozřejmě, pozorujte, zda se i vaše knihy podařilo zrecyklovat.
- V rámci průzkumu knihobudek ať už u vás nebo v jiném městečku si můžete zahrát hru na Tajné vzkazy :) Stačí do vaší recyklované knihy, kterou umístíte do knihobudky, vložit tajnou zprávu, na papírek, do obálky. Můžete zde třeba vložit pohled se známkou, který vám pošle člověk, který knize poskytne nový domov.
- Také můžete po vložení vaší knihy do knihobudky sdílet tuto informaci na sociálních sítích. Nechce ji někdo z vašich přátel? Nepřijede si pro ni? A třeba se staví i na kafe! Děti se mohou učit používat sociální sítě, tvořit fotky knihy, napsat její obsah...

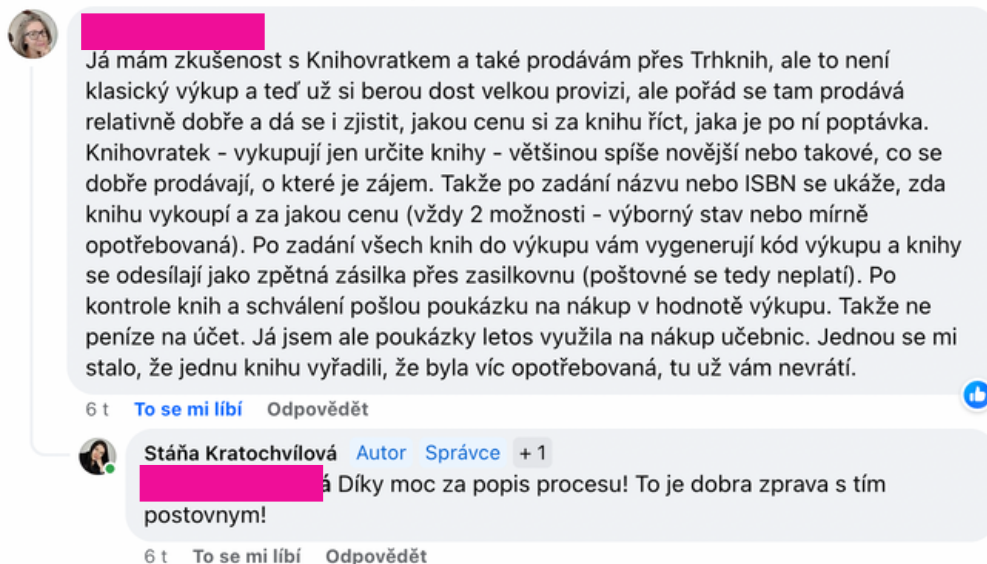

KNIHOVRÁTEK

Knihovrátek je on-line služba knihkupectví Martinus.

Knihovrátek najdete ZDE na tomto odkaze.

Služba funguje tak, že si na výše uvedené stránce ověříte, zda o vaše knihy je v rámci výkupu zájem. Potom je odešlete a po jejich kontrole v knihkupectví vám bude zaslána poukázka na nákup knih v Martinusu.

TRHKNIH

Trh knih je on-line služba, kde si lidé prodávají knihy mezi sebou navzájem přes úschovu peněz tohoto tržiště, tedy je zde zajištěna bezpečnost transakce.

Trh knih najdete ZDE na tomto odkaze.

Zde jsou vaše zkušenosti:

The screenshot shows a Facebook post from the page **TRHKNIH.CZ**, which is described as "Trh knih - online antikvariát". The post includes the website URL <https://www.trhknih.cz/>. Below the post, there are three comments:

- The first comment is from a user whose name is partially obscured by a teal box. It has 6 likes and the text "To se mi líbí" and "Odpovědět".
- The second comment is from **Stáňa Kratochvílová**, who is the author and administrator of the page. She asks, "Díky lvet, zkoušela jsi to?". It also has 6 likes and the text "To se mi líbí" and "Odpovědět".
- The third comment is from another user whose name is partially obscured by a teal box. The text reads: "Stáňa Kratochvílovámám to doporučeno od kamarádky, která tady léta kupuje a prodává knihy (hodně), zkoušela různé, tady největší spokojenost a také u všech, komu to doporučila". It has 6 likes and the text "To se mi líbí", "Odpovědět", and "Upraveno".

Below the comments, there is a partial view of another comment from a user whose name is partially obscured by a teal box. The text reads: "ano, taky jsem tam spokojená. Ale mívali celkem rozumnou provizi 15%, nyní si berou 25%, to mi už přijde dost. Ale vkládání je jednoduché, není třeba nahrávat fotky, jen se popíše stav (fotky jdou ale nahrát taky). Rychle vidíte další nabídky, tak se dá snadněji nastavit cena a je vidět i počet poptávek. Lze nastavit posláním i osobní převzetí. Peníze přijdou, až když kupující potvrdí, že obchod proběhl v pořádku." It has 6 likes and the text "To se mi líbí" and "Odpovědět".

Vykupujeme-online.cz je služba, kde od vás vykupují použité knihy na základě vaší nabídky.

Funguje takto:

- ověříte si pomocí čárového kódu na knize ve vašem mobilu, ISBN kódu nebo názvu, zda knihu vykupují
- dle ceny odesílaných knih ve vašem balíčku můžete mít i dopravu zdarma prostřednictvím Zásilkovny nebo dokonce pro knihy přijede kurýr
- peníze vám přijdou na váš bankovní účet nebo se můžete rozhodnout věnovat je prostřednictvím portálu charitě

[Vykupujeme-online najdete ZDE na tomto odkaze.](#)

knihobot

Vracíme knihy do oběhu

Knihobot je služba, kam pošlete fotografie hřbetu vašich prodávaných knih a oni vám již do 24 hodin odpoví, zda od vás knihy vykoupí. Dopravu neplatíte a peníze vám přijdou na účet. Odbřžíte 60 % z uvedené ceny knih.

[Knihobot najdete ZDE na tomto odkaze.](#)

ADVENTNÍ
CESTA ZA
ŠTĚSTÍM
KAPITOLA PRVNÍ

Stanislava Kratochvílová

Adventní cesta za štěstím, aneb Kam nás domy zavedou?

Na následujících stránkách najdete celý první den adventního kalendáře, takové první seznamovací okénko, kde si můžete nacítit, zda právě takto chcete strávit s dětmi letošní advent :) Smysluplně, poutavě, s napětím a zároveň laskavostí, která nás dovede ke smyslu Vánoc :)

Adventní cesta za štěstím je adventní kalendář, který zahrnuje:

- Poutavý adventní příběh na každý prosincový den v PDF podobě, kde Mona a Jon hledají místo, kde budou stále šťastni. Příběh na motivy Stáni Kratochvílové napsala Markéta Rumpíková.
- Poznávací architektonická okénka, kde se děti dozví zajímavosti o architektuře, na kterou Mona a Jon narazí během svého putování. Okénka nachystala Stáňa Kratochvílová.
- Kouzelnou audioknihu, kde najdete celý příběh natočený v podobě mp3 a namluvený herečkou Terezou Rumlovou.
- Nápaditá výtvarná okénka, kde najdete tipy na adventní tvoření.
- Průvodní vánoční píseň i její notový klavírní zápis, kterou pro adventní kalendář složila Andrea Hybnerová.

CHCI VÍCE INFORMACÍ

Adventní cesta za štěstím, aneb Kam nás domy zavedou?

Kapitola první

1. Prosinec

Jon chytil Monu za ruku. Kráčeli spolu po cestě, která se klikatila mezi poli. Krajina kolem nich byla krásná, ale tolik neznámá. Jon nikdy neviděl tak široké a velké lány. Připadalo mu, že jsou nekonečné a zdálo se, že je s Monou nikdy nepřejdou. Jejich kroky byly po celém dni chůze pomalé a krátké a cesta jim už ani tolik neubíhala. Oba toužili zahlédnout místo, které by jim poskytlo pro tuto noc pocit bezpečí a možnost klidného odpočinku.

Mezi poli však nebylo nic, kde by mohl Jon s klidným srdcem uložit Monu ke spánku. Široko daleko žádný dům, žádný příbytek. Jon kráčel vedle Mony a přemýšlel o místě, o kterém mu vyprávěli jeho předci. Jak asi vypadá to místo, kde jsou všichni lidé šťastni.

Najdou ho s Monou někdy?

Mona kráčela vedle něj velmi pomalu. Její únava byla už značná. Na chvíli se zastavila a přetáhla si svůj modrý kabát více přes břicho. Bylo už opravdu hezky kulaté a Mona dnes obzvlášť cítila, jak se v něm miminko hýbe.

„Jsi v pořádku?“ zeptal se Jon a pohladil Monu po tváři. „Vím, jsi hodně unavená, ale brzy určitě najdeme něco na přespaní, věř mi!“ snažil se Jon uklidnit nejen Monu, ale i sám sebe.

„Já vím a neboj se, ještě kousek ujdu...” usmála se Mona a rozešla se trochu rychlejším krokem vpřed.

Stmívalo se a zima začínala být čím dál větší. Jon se už pomalu začal smiřovat s myšlenkou, že svoji první noc budou muset přečkat pod širým nebem. V tom okamžiku se před nimi na obzoru objevilo nějaké světlo. Zpočátku si nebyli jisti, zda se nejedná jen o hvězdy nebo svit měsíce. Čím víc se ale přibližovali, tím víc bylo zřejmé, že jde o dům.

Stavení stálo až na samém vrcholu kopce. Dům byl kolem dokola kulatý. Z jedné strany měl stejný, ještě trochu menší přístavek. Vypadal, že je na půl ukrytý uvnitř toho většího. Z jeho oken, umístěných dost vysoko, se linulo široko daleko nejen světlo, ale i nádherná hudba a zpěv. Než Jon a Mona namáhavě, ale s nadějí, vystoupali do jeho blízkosti, postupně vše ustalo, až bylo všude ticho a tma. Jon obešel opatrně celou budovu, ale nikde ani živáčka.

Na jedné straně domu, víc zdobené než ty ostatní, se uprostřed vyjímal nádherný vchod se vstupními dveřmi. Jon vyšel pár schodů, vzal opatrně za velkou kliku, ale... dveře byly zamčené. Podíval se na Monu.

„Zítra ti lidé zase přijdou. Tady pod stříškou se v suchu vyspíme! A ani na nás nebude foukat.“ řekl odhodlaně Jon, vzal Monu kolem ramen a přitiskl ji k sobě. „Ty jsi ta nejstatečnější žena, kterou znám! Ničeho se neboj, postarám se o tebe.“

Zachumlaní do všech dek a v objetí se společně s Monou konečně po dlouhém dni posadili.

Netrvalo dlouho a oba usnuli pod ochranou barevných draků, lvů a čarokrásných květů, které částečně vystupovaly z povrchu kamenného oblouku nad nimi .

Ráno, když se probudili stál nad nimi muž s dlouhým bílým vousem jako z pohádky. Kdo to může být...?

Architektonické okénko

V ROMÁNSKÉM SLOHU se stavěly malé kostely, které měly kruhový půdorys. Jako kdybyste na vaší zahradě nakreslili na zem velkou kružnici a na ní pak postavili vysokou kamennou zeď a tu zakryli střechou. Takovou stavbu nazýváme ROTUNDA.

Pokud lidé potřebovali stavbu zvětšit o další prostor, k původní kruhové stavbě přilepili další menší kruhovou přístavbu. Té se říká APSIDA.

Udělat střechu nad kruhovou zdí není žádná legrace. Musíte vymyslet důmyslnou konstrukci. A tak, když byly lidem v románském slohu rotundy malé, začali používat pro větší kostely půdorys ve tvaru obdélníku. Kruhové oblouky a přístavby si nechali jen na jejich ozdobu. Takovým stavbám se říká ROMÁNSKÉ BAZILIKY.

Vstup do baziliky byl výrazný a nazýval se PORTÁL. Stěna baziliky, kde byl umístěn, byla zdobená různými sloupky, výstupky nebo soškami. Ostatní stěny baziliky byly neozdobené.

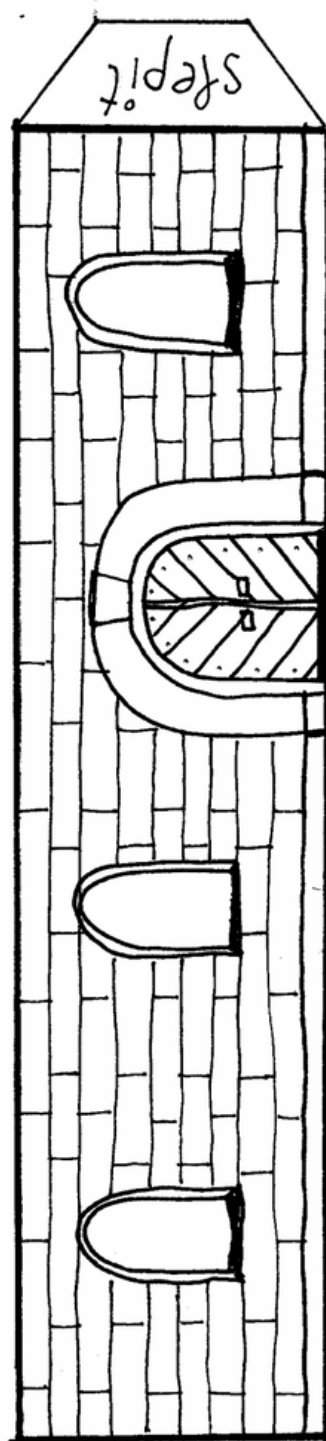
ADVENTNÍ TVOŘENÍ

ROMÁNSKÁ ROTUNDA

JAKO

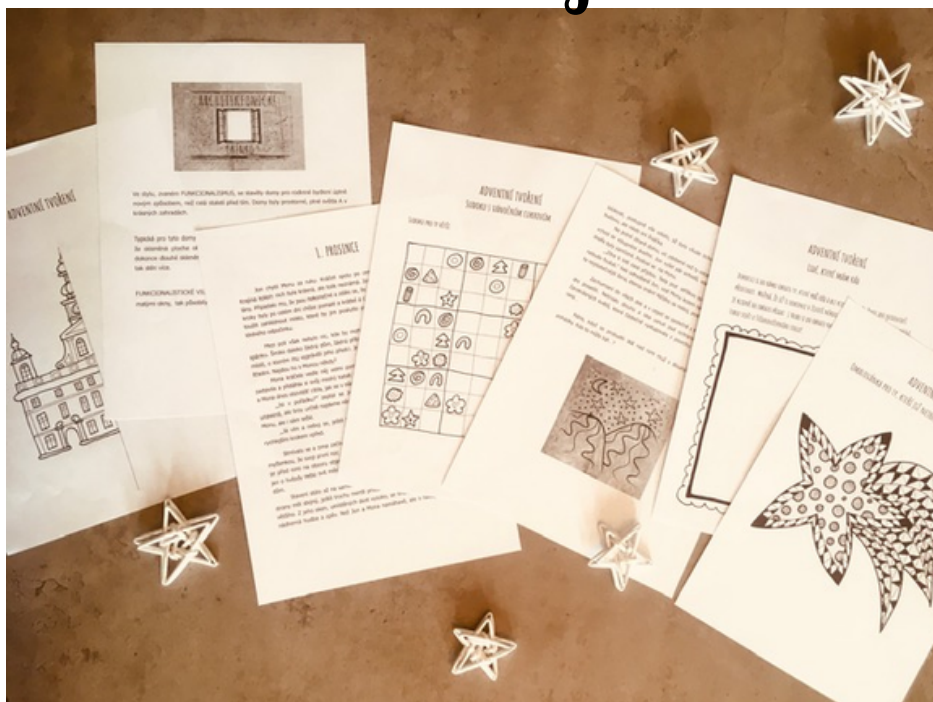
SVÍCÍNEK NA 1. ADVENTNÍ NEDĚLI

OBrys JEDNODUŠE VYSTŘIHNETE A SLEPÍTE DO TVARU KRUHU. POKUD MÁTE CHUŤ A TRPĚLIVOST, MŮŽETE VYSTŘIHNOT OSTRÝMI MENŠÍMI NŮŽKAMI I OKNA ROTUNDY, ABY Z NÍ PROSVÍTALO SVĚTLO TAK, JAK TO VIDĚLI MONA A JON.

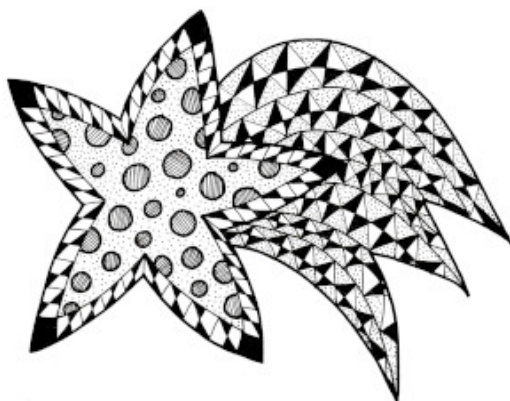

REKLAMA

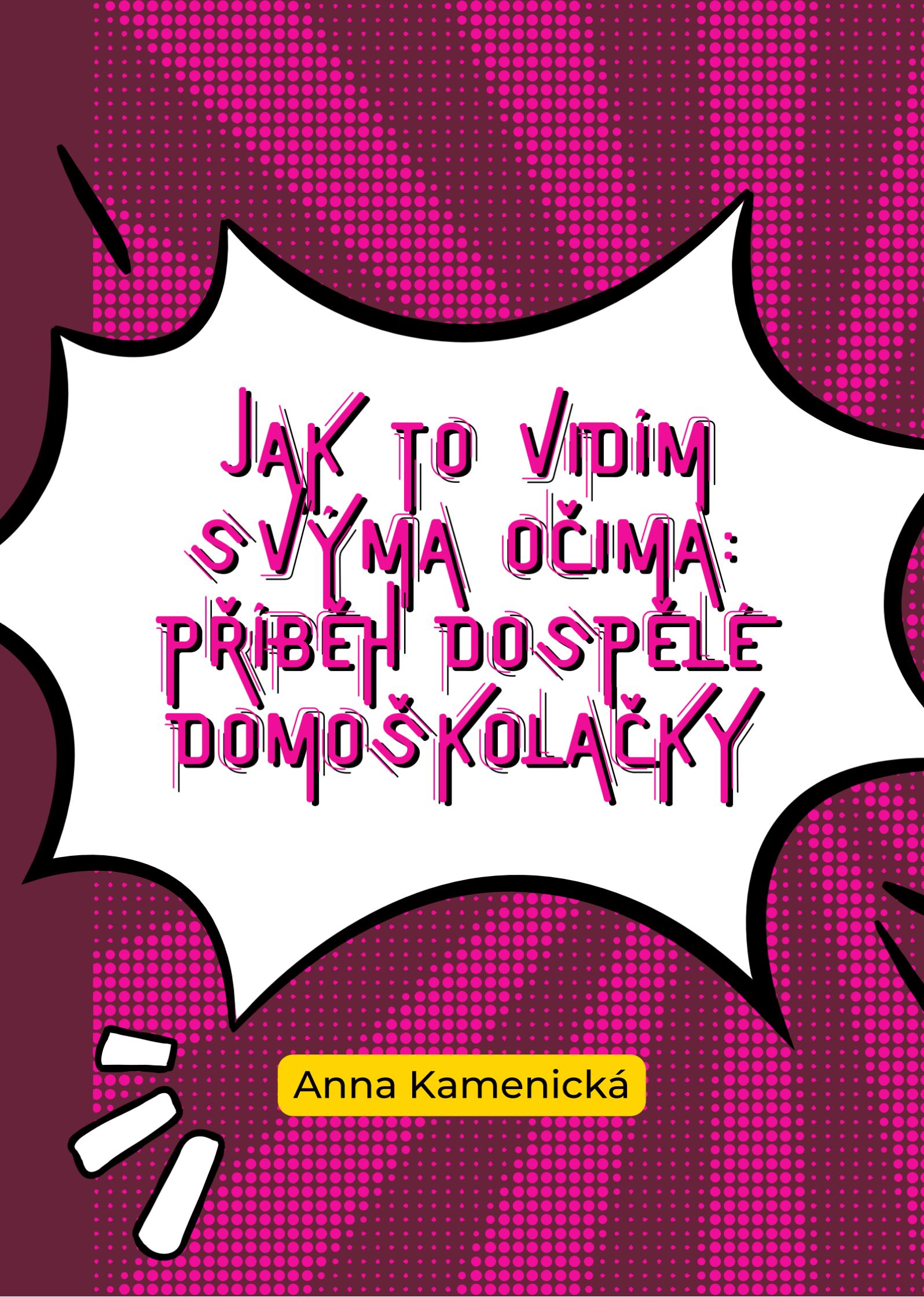
Adventní cesta za štěstím aneb Kam nás domy zavedou

**Chcete, aby se vaše děti o letošním adventu
těšily na každý další den a prožily čekání na
Štědrý večer radostně a smyslně?**

VYRÁŽÍME NA CESTU

JAK TO VIDÍM
SVÝMA OČIMA:
PŘÍBĚH DOSPĚLÉ
DOMOŠKOLAČKY

Anna Kamenická

Autorka článku:

Anna Kamenická

Dvojnásobná maminka, pedagožka, cestovatelka, muzikantka, online podnikatelka a zakladatelka projektu Tady je uklizeno. Pomáhám lidem, kteří se cítí zahlcení, najít cestu k sobě samým srkz úklid. Ukazuji jim, jak vytvořit řád, který odráží nitro člověka, a tedy přináší svobodu, radost a klid.

<https://michaelarerichova.cz/>

JAK JSEM SE STALA POKUSNÝM KRÁLÍKEM DOMÁCIHO VZDĚLÁVÁNÍ

V létě 2001 se můj život převrátil vzhůru nohama. Opustila jsem svou rodnou zemi, Slovensko, a přestěhovala jsem se s rodiči a čtyřmi mladšími sestrami do Čech. Čekal na mě úplně nový způsob života. Na podzim toho roku jsem se totiž stala domškolačkou.

Víte, co je na tom neobvyklého? Domácí vzdělávání bylo v České republice schváleno jako jedna z forem individuálního vzdělávání až v roce 2005.

Jak se tedy stalo, že jsem se učila doma dřív, než to bylo oficiálně možné?

Plnila jsem totiž povinnou školní docházku podle slovenských zákonů, které tehdy tuto formu vzdělávání umožňovaly svým občanům žijícím v zahraničí. Dá se tedy říct, že jsem byla takovým pokusným králíkem domácího vzdělávání u nás.

JAK VYPADALA DOMÁCÍ ŠKOLA VE SVÝCH POČÁTKÍCH?

Režim dne - ředitelkou své vlastní školy

Naprostá většina dětí v klasických školách nemusí přemýšlet nad režimem svého „pracovního“ dne. Mají ho od předškolního věku externě stanovený vzdělávacím zařízením. My jsme to měly úplně naopak. Za organizaci školního času jsme nesly zodpovědnost úměrnou svému věku a schopnostem. Nikdo nám neříkal, co máme dělat a kdy to máme dělat. Důležité bylo naplnit vzdělávací cíle.

Jediné, podle čeho jsme se orientovali, byly časově-tematické plány, které obsahovaly informace o tom, jaké učivo máme v jednotlivých předmětech probrat za daný týden. Podle nich jsme zhruba věděli, zda jsme napřed, nebo pozadu.

Nejvíce nám vyhovovala bloková forma výuky. Jednomu předmětu jsme věnovali dva až tři dny. To nám umožnilo intenzivně se soustředit, hlouběji se ponořit do učiva, porozumět mu a lépe si ho zapamatovat.

Vzpomínám si, jak jsme se se ségrami navzájem motivovaly soutěžením, kdo bude mít učivo probrané rychleji, a tedy bude mít delší volno. Bylo úplně běžné, že někdo byl napřed, a tak se třeba jeden či dva dny vůbec neučil.

Ověření znalostí od plastelínové sopky po malou maturitu

Každý měsíc jsme pro rodiče pořádaly prezentaci toho, co nás zaujalo nejvíce. Postavily jsme ze židlí a dek pódium se zákulisím pro nás účinkující a hlediště pro rodiče. Zbývalo zvolit moderátorku a vystoupení mohlo začít. Dodnes si pamatuju, jak moje mladší ségra vyrobila obří sopku z plastelíny, kterou rozřízla a nadšeně nám vysvětlovala, jak funguje.

To, že jsme přes rok nedostávaly žádné známky, ale neznamená, že jsme byly osvobozené od testů. Jednou až dva krát za rok nás čekaly náročné zkoušky na Slovensku. Během jednoho až dvou týdnů prověřili tamní učitelé naše znalosti z každého předmětu za poslední pololetí formou rozsáhlých písemek a ústního zkoušení.

Bylo to jako taková malá maturita provázená úměrným stresem. Zpětně to ale hodnotím velmi dobře. Když jsem nastoupila na vysokou, cítila jsem se jako v době domácí školy. Vyhovoval mi systém střídání semestru a zkuškového období. Zkoušky zahrnovaly rozsáhlé učivo, takže jsem musela rozumět souvislostem a učit se komplexně.

JAK MĚ DOMÁCÍ ŠKOLA NAUČILA ŽÍT BEZ VODÍTKA

Domácí škola mi pomohla pochopit, co je aktivní přístup k životu

Člověk s aktivním přístupem dokáže sám rozhodovat nejen o tom, co do svého života pustí a co ne, ale i o tom, čím se aktivně obklopí. Naopak člověk s pasivním přístupem není zvyklý pravidelně se zamýšlet nad tím, kdo je, co chce a kam směřuje. Do svého života bezmyšlenkovitě pouští vše, co do něj přichází.

Domácí škola mě vedla k aktivnímu přístupu k životu a k zodpovědnosti za něj skrze vzdělávání. Princip, který jsem se naučila v oblasti vzdělávání, teď dokážu aplikovat i na ostatní oblasti svého života.

Díky domácí škole jsem se naučila poznávat sama sebe

Jsem zvyklá ptát se sama sebe, kdo jsem, a na základě toho se rozhodovat, jakým směrem se vydám.

Provází mě radost a svoboda.

Opakem vědomého rozhodování založeného na sebepoznání je „dělání správných věcí“: takhle by se to mělo dělat, protože to tak děláme všichni. Kdo vybočí, nedostane pomyslnou jedničku.

Díky domácí škole jsem si vědoma svoji vlastní hodnoty

Moje vlastní hodnota není závislá na jedničkách. Nestojí na tom, co jsem v životě dokázala a není ovlivněná tím, co jsem pokazila. Chybu vnímám jako příležitost, ne jako něco, co by mi mělo snižovat sebevědomí.

Díky domácí škole se nesrovnávám s ostatními

Domácí škola mi dala základy pro to, abych se později v dospělosti poprala s tématem srovnávání se. Když jsme byly děti, bylo pro nás normální, že máme každá jiné pracovní tempo a že jsou na nás kladeny jiné nároky úměrné našemu věku, schopnostem i zkušenostem. Časem jsem na to nějak zapomněla a přepadaly mě (jako mnoho dalších lidí) pocity nedostatečnosti ve srovnání s někým, kdo se zdál být „lepší“ než já. Přitom to je hloupost. Každý jsme originál s vlastním příběhem. Život není soutěž o to, kdo toho zvládne víc a líp.

DOMÁCÍ ŠKOLA A MOJE DĚTI?

O ČEM SNÍM: ZE ŠKOLNÍ LAVICE DO DODÁVKY

Jsem přesvědčená, že mi domácí škola dala do života mnohem víc, než si zasloužím. To samé bych ráda dopřála i svým dětem. S mým manželem cítíme touhu žít jinak, než je běžné. Když sníme o naši budoucnosti, vidíme se v dodávce někde na kraji světa. Objevujeme nepoznané krásy, potulujeme se po opuštěných místech a nikam nespěcháme. Líbí se nám tam? Nic nám nebrání zůstat déle. Neuhaní nás totiž žádný šéf ani třídní učitelé našich dětí. Můžeme pracovat odkudkoli a vzdělávat děti kdekoli. Vydělává nám to, co nás baví a co nás naplňuje. Naše děti vidí rodiče, kteří milují svůj život, a své štěstí a energii posílají dál všem, kteří to potřebují.

Cítím obrovskou vděčnost za vše, co mi umožňuje doba, ve které žiju a místo, kde žiju. Mám například na rozdíl od mých rodičů mnohem více možností. Ne každý měl a má to štěstí, že by si mohl dovolit přemýšlet nad tím, jak by rád žil, a potom to také uskutečňovat. O to větší zodpovědnost za svůj život cítím. Připadalo by mi bláhové promarnit možnosti, které se mi nabízí a kterým jen stačí říct své ano. Myslím, že mi domácí škola pomohla pochopit, že to ano opravdu říct můžu. A víte co? Můžete ho říct taky. Je jedno, jestli domácí škole nebo svým jiným snům.

JAK PROMĚNIT SNY V REALITU

Splněné sny, to je dřina, která vyžaduje aktivní přístup k životu. Je skvělé dovolit si snít, ještě lepší je rozhodnout se za svými sny jít, ale to nejdůležitější je na své cestě vytrvat a neleknout se první větší překážky, která se naskytne. O domácí škole sním už dlouho. Jestli někdy budu učit děti doma, nevím. Každopádně udělám vše pro to, aby to bylo možné.

**A co pro to dělám? Odpovídám si na otázky,
na které by si měl odpovědět každý,
kdo uvažuje o domácím vzdělávání:**

PROČ TO CHCI? SHODNEME SE NA TOM S PARTNEREM?

Mít své proč je podle mě velmi důležité. To totiž člověka drží v dobách krizí a neúspěchu. Pro mě osobně je shoda nás, partnerů, naprosto zásadní. Popravdě si nedovedu představit, že je domácí škola jen mým projektem.

ZVLÁDNEME TO Z HLEDISKA FINANČNÍHO A ČASOVÉHO A NAŠÍ ENERGIE?

Tento bod je pro mě největší výzvou. Skloubit práci, domácí školu, běžný chod domácnosti a zájmy a přitom mít dostatek peněz, času i energie, je velmi náročné. Je potřeba neustále hledat balanc.

JAK TO FUNGUJE PRÁVNĚ?

Každá země má své zákony pro domácí vzdělávání. Je dobré se v nich včas zorientovat.

JAK TO BUDE FUNGOVAT Z HLEDISKA PEDAGOGICKÉHO A DIDAKTICKÉHO?

Rodiče, kteří plánují domácí vzdělávání, by si měli ujasnit například cíle výuky a její obsah. Jaké budou používat výukové metody a formy. Jak si výuku zorganizují. Jaké výukové materiály zvolí. A jak budou hodnotit.

JAK BUDU SVÉ DĚTI SOCIALIZOVAT?

Socializace je velmi důležitým aspektem, kterému je potřeba věnovat plnou pozornost. Existuje několik způsobů, jak zajistit, aby děti měly dostatek příležitostí k sociální interakci a rozvoji sociálních dovedností: komunitní školy, místní domškolácké skupiny, sportovní a kulturní aktivity, kurzy a lekce, knihovny a muzea, online komunity, dobrovolnictví, výlety a exkurze, virální učebny a online třídy, rodinná setkání, církevní společenství, rodina.

JAK SI ZAJISTIT PODPORU Z VNĚJŠKU?

Komunita podobně smýšlejících lidí, podpora rodiny či spolupráce s odborníky, to vše může rodinám na domácím vzdělávání pomoci kvést.

POVZBUZUJÍCÍ SLOVO NA ZÁVĚR

Jste to právě vy, kteří chcete učit své děti doma? Ráda bych vás ujistila, že vůbec nevadí, pokud zjistíte, že v něčem tápete. To není překážka. Překážkou by bylo, kdybyste zůstali stát na místě. Pokud se však rozhodnete na sobě pracovat a posouvat se vpřed, věřte, že tuto výzvu zdoláte. Nečekejte na dokonalost a nebojte se chyb, ale pusťte se do toho naplno a vytrvejte.

V ŽIVOTĚ KAŽDÉHO Z NÁS JE TOLIK TOHO, CO NEMUSÍME A JEŠTĚ VÍC TOHO, CO MŮŽEME, JEN O TOM ČASTO NEVÍME, PROTOŽE JSME ZAHLCENÍ (NEJEN) VĚCMI.

POKUD SE CÍTÍTE ZAHLCENĚ A TOUŽÍTE SI VE SVÉM ŽIVOTĚ UKLIDIT, UDĚLEJTE PRVNÍ KROK A VYTRÍDĚTE SE MNOU SVÉ VĚCI. V MÉM E-BOOKU OBKLOPTE SE TÍM, CO MILUJETE, VÁM UKÁŽU, JAK NA TO!

OBKLOPTE SE TÍM CO MILUJETE

ručadlo
1827

kouřopřevážná
dráha 1808

parovóz 1815

kláské kyvadélko 1660

Prokop
Diviš

první váha 1795

František
Josef
Gerstner

bratřenci Veverkové

František Ondřej Poupě

Jan
Marek
Marci

bleskozvod
1760

Josef
Božek

Daniel
Gangloff

Franz von Hruschka

Hugo Jelínek

zákon o dědičnosti 1865

puška

1865

saturační technologie čištění ropné šťávy 1863

šindelka 1856

Gregor Mendel

světloisk 18

VZDĚLÁVACÍ
HRA NAŠI
VÝNÁLEZCI

JAK TÁTA VYTVOŘIL HRU PRO SVOJE KLUKY ANEB DOMÁCÍ ŠKOLA JAKO ZDROJ KREATIVITY

Jsme domškolácká rodina Křížových. Čtyři kluci, 15, 14, 11 a 10 let a naše máma Zuzka, učitelka hudby. Mojí úlohou v tomto společenství je vytvářet hravý, pohodový a nespoutaný prostor k sebeřízenému vzdělávání, který dětem, mám za to, vcelku dopřáváme. Vedu je k tomu, aby se učili vidět věci v souvislostech a používali zdravý selský rozum. A aby se mezi sebou měli rádi. Máme dům na vesnici, zahradu a pět koček.

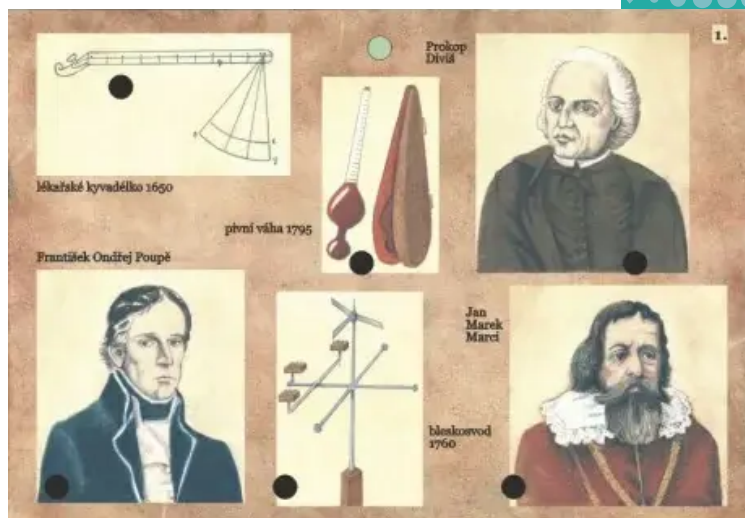
Když náš nejstarší syn začal před víc než sedmi lety projevovat své intelektuální zájmy, napřimoval je ponejprv ke vědě. Chtěl jsem ho nějak smysluplně podpořit. „Příklady mohou táhnout“ říkal jsem si...

JAK TO BYLO NAPŘÍKLAD U NÁS?

Byl jsem v té době plný nadšení, účasti, síly a protože Ondrovi bráchové byli ještě malí, nemusel jsem ani dramaticky třístit svoji pozornost. Mám rád jasná zadání. Napadlo mě proto, že se pokusím sesbírat informace o českých vynálezcích, kteří se svými objevy či vynálezy zapsali do světové historie. Jsem muzikant, chtěl jsem z toho původně udělat písničku. Při třicátém jménu jsem ale pochopil, že písnička to nebude.

Vznikl herní set. A k tomu pexeso. Vše jsem šil v podstatě na koleni. V ústraní naší garáže. Schůzky pouze prostřednictvím telefonických rozhovorů, ostatní prostřednictvím e-mailů. Nemohu přijet, omlouvám se, mám u sebe tři malé děti, ano, jsem s nimi doma. Táta. Že to není obvyklé? Ale nám se to líbí. A tak je tomu doposud.

Hra Naši vynálezci představuje čtyřicet osm osobností české vědy, jimž se v průběhu historie podařilo svými objevy či vynálezy vepsat do dějin světových. Všichni zmínění byli ve své době a ve svém oboru první na světě nebo alespoň na "starém" kontinentu.

SEZNATE DĚTI S NAŠIMI SKVĚLÝMI VYNÁLEZCI

ideální dárek k vánocům z dílny jedné domoškolácké rodiny

Vědomostní hra + maxi pexeso

Na 16 listech hry naleznete 48 portrétů českých vynálezců a vyobrazení jejich vynálezů, vaším úkolem je přiřadit je k sobě. Správnost volby ukáže zelená kontrolní dioda.

Maxi pexeso dobře poslouží pro ukotvení získaných znalostí. Nabízí k dohledání 3 x 50 obrázků. Je jen na vás, jakou herní úroveň si zvolíte. Buď hledáte dva stejné vynálezy, složitější varianta hry nabízí hledat vynález a jeho vynálezce nebo lze místo dvou stejných karet hledat karty tři - dva stejné vynálezy a jejich vynálezce. Tak do toho!

NAŠI VYNÁLEZCI

**VIVID
BOOKS**

PRO DOMŠKOLÁKY

FYZIKA - CHEMIE - MATEMATIKA

NOVĚ I PŘÍRODOPIS

DIGITÁLNÍ UČEBNICE PRO ZŠ

PRO VÍCE INFO PIŠTE NA:
studovna.com@gmail.com
ONDŘEJ KRÍŽ

VIVIDBOOKS.COM

Interaktivní aplikace na výuku přírodovědných předmětů vhodná pro domoškoly

Aplikace je využívána především školami prostřednictvím nákupu školních licencí

**NYNÍ MÁTE MOŽNOST ZAKOUPIT TUTO
APLIKACI VÝHODNĚ PRO RODINY
PROSTŘEDNICTVÍM SDRUŽENÉ LICENCE PRO
DOMOŠKOLÁKY.**

Více info získáte zasláním emailu na adresu studovna.com@gmail.com

NECHCETE PŘIJÍT O DALŠÍ ČÍSLO DOMOŠKOLÁKA?

**VYPLNTE FORMULÁŘ NA TITULNÍ
STRANĚ MÉHO WEBU A O ŽÁDNÉ
ČÍSLO JIŽ NEPŘIJDETE!**

**NA EMAILY ZASÍLÁM I PRACOVNÍ
LISTY A DALŠÍ UČEBNÍ
MATERIÁLY A TIPY DO VÝUKY :)**

Chci další číslo časopisu

UČIT NEBO NEUČIT?

*Emailová adresa, kam mi
můžete psát svoje příběhy,
zkušenosti nebo témata, která
vás zajímají:*

*stana@ucitneboneucit.cz
Do předmětu napište ČASOPIS.*

*Krásné dny přeje
za časopis Domošokolák
a za web Učit nebo neučit*

Stáňa

stana@ucitneboneucit.cz

Domoškolák

on-line časopis pro rodiny
s dětmi v individuálním
vzdělávání

Všechna čísla najdete ZDE:
www.ucitneboneucit.cz

Grafická úprava časopisu:

Julie Rawding

korektura textu:

Markéta Hamanová